

30/29 A ukázala Marie na chlapce. I pravili: „Jak máme mluvit s někým, kdo ještě v kolébce je děckem?“
31/30 A promluvil chlapec: „Já služebnkem Božím jsem, On dal mi Písmo a učinil mne prorokem.
32/31 A učinil mne pozeňnaným, ať kdekoliv dliti budu, a modlitbu a almužnu, co živ budu, mi poručil

205

19. Marie

LVII/19

33/32 a také úctu k matce své; a ani násilnkem, ani bídnlkem mne neučinil.
34/33 A dal, aby mlr byl se mnou v den, kdy jsem se narodil, i v den, kdy zemřu, i v den, kdy k životu budu zas probuzen.“
35/34 Takový je Ježíš, syn Mariin, podle slova pravdivého, o němž oni pochybují jen!
36/35 Neni Boha důstojno, aby si bral syna nějakého. Sláva tomu, který, když o věci rozhodne, řekne pouze: „Staniž se!“ a stane se.
37/36 Bůh jest Pánem mým i vašim, uctvejte Jej tedy, neboť toto jest stezka přímo vedoucí!
38/37 A strany mezi sebou se v názorech rozešly — však běda těm, kdož neuvěřili, při nesmírného dne spaťení!
39/38 Jak dobře však uslyší a uvidí v den, kdy přijdou k Nám! Avšak dnes jsou v bludu zjevném ti, kdož křivdu činí.
40/39 Varuj je přede dnem nářku, kdy věc bude rozhodnuta, zatímco oni dnes lhostejní jsou a nevěří!
41/40 A věru My zdědíme zemi se vším, co je na ní, a k nám budou všichni navraceni.

42/41 A připomeň v Knize též Abrahamu, neboť on pravdomluvným byl a prorokem.
43/42 Hle, pravil oci svému: „Oče můj, proč uctváš něco, co ani neslyší, ani nevidí a co není k užítku žádnému?“
44/43 Oče můj, dostalo se mi vědění, jehož se tobě nedostalo, následuj mne tedy a já uvedu tě na stezku rovnou.
45/44 Oče můj, neuctvej satana, vždyť on vzpurný byl vůči Milosrdnému.
46/45 Oče můj, obávám se, aby se tě nedotkl trest od Milosrdného a aby ses přítelem satanovým nestal.“

47/46 I řekl otec jeho: „Ty tupit chceš božstva moje, Abrahamu? Nepřestaneš-li, pak tě věru ukamenuji! A nyní se ode mne na delší dobu vzdal!“

206

LVII/19

19. Marie

48/47 Pravil Abraham: „Mír s tebou! Budu prosit Pána svého o odpuštění pro tebe, vždyť On je mi příznivě nakloněn.
49/48 Odloučím se od vás i od toho, co místo Boha vyzýváte, a jen Pána svého vyzývat budu; a snad nebudu při modlitbě k Pánu svému oslyšen.“
50/49 A když se od nich a od toho, co místo Boha uctívali, odloučil, Izáka a Jakuba jsme mu darovali a každého z nich jsme prorokem ustanovili.
51/50 A uštědřili jsme jim část z Našeho milosrdenství a jejich vznešený jazyk jsme pravdivým učinili.
52/51 A připomeň v Knize také Mojžíše, jenž byl upřímně oddaným a byl poslem i prorokem.
53/52 A zavolali jsme naň na pravém úbočí hory Sinaje a učinili jsme jej blzkým důvěrnkem.
54/53 A obdarili jsme jej z milosrdenství Našeho bratrem jeho Áronem, též prorokem.
55/54 A připomeň v Knize také Ismaela, jenž věrně sliby dodržoval a poslem i prorokem byl
56/55 a rodině své modlitbu a almužnu přikázal a Pánu svému se zalíbil.
57/56 A připomeň v Knize též Idrise, jenž byl pravdomluvným a prorokem
58/57 a jehož jsme na vysoké místo pozvedli.